

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202731
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2020:5619202731.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: K.. R. V., W.. XX.XX.XXXX, F. L. XXX, proti žalovanému: R.. H. Y., W.. XX.XX.XXXX, F. L., Š. XXX/XX, zastúpeného Mgr. Marcelom Lesňákom, advokátom, so sídlom v Poprade, Murgašova 87/6, v spore o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 26.09.2019, doručenu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš 26.09.2019, následne doručenu tunajšiemu súdu 16.12.2019 na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline z 19.11.2019 č. k. 5NcC/8/2019-29 z dôvodu tzv. nutnej delegácie (§ 39 ods. 1, 3 Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), sa žalobca voči žalovanému ako sudcovi pôvodne domáhal náhrady všetkých finančných výdavkov spojených so zmanipulovaným rozsudkom 6C/152/2015 zo dňa 5. októbra 2017, náhrady všetkých finančných výdavkov spojených s nezákonne vydanou doložkou právoplatnosti k uzneseniu 6C/152/2015 zo dňa 08.11.2018, jeho zaviazania k náhrade škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „ZoZzŠ“). Konkrétne požadoval nahradiť mu spôsobenú škodu v plnom rozsahu za: - poplatok na odvolanie vo výške 66,- eur,
- právne služby vo výške 500,- eur,
- prietahy v konaní, znemožnenie výhradne užívať jeho majetok po dobu min. dvoch rokov + psychická ujma, čo mu spôsobilo nemajetkovú ujmu vo výške min. 5.000,- eur,
- poplatok za odvolanie na krajský súd vo výške 5,- eur,
- trovy exekúcie vo výške 491,22 eura zo dňa 10.05.2019, a 9.565,67 eura zo dňa 06.06.2019,
- poštové poplatky ohľadom exekúcie v sume min. 12,- eur,
- úhrada rozsudok 22C/1/2019 zo dňa 22.08.2019 za úroky z omeškania v sume 326,63 eura + náhrada trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobu vznáša na žalovaného - sudcu Okresného súdu Liptovský Mikuláš pre zaujaté rozhodovanie v rozsudku 6C/152/2015 z 05.10.2017. Podáva na žalovaného trestné oznámenie, kde v rozpore s nenadobudnutou právoplatnosťou a vykonateľnosťou rozsudku 6C/152/2015 z 08.11.2018 vydal doložku právoplatnosti, a to napriek podanému odvolaniu, ktoré v zákonnej lehote podal 19.11.2018 proti rozsudku 6C/152/2015.

2.1. Rozsudok 6C/152/2015 z 05.10.2017 vypracovaný žalovaným prakticky vo všetkých bodoch vykazuje zreteľné známky zaujatosti voči jeho osobe, rozhodnutia boli vykonštruované, zmanipulované, ním predložené dôkazy neboli brané do úvahy. Jednotlivé výroky boli neprehliadnuteľne rozhodnuté

nespravodlivo v jeho neprospech. Sudca porušil zákon, pravidlá a zásady určené pre nezaujatý a spravodlivý proces, hlavne porušil § 150 Obč. zák., kde bez uvedenia relevantných dôkazov rozhodoval jednostranne a zaujate, v rozpore so spravodlivým rozdelením BSM, ignoroval princípy zaužívané pre spravodlivé rozdelenie majetku v rámci vysporiadania BSM. V rozsudku žalovaného je zrejmy nerovný postoj k účastníkom konania. Ide o zjavné porušovanie zákonov stanovujúcich spravodlivé rozdelenie BSM v zmysle preukázaných dôkazov a rovnaký podiel oboch manželov podľa predložených dôkazov. Odôvodnenia, ktoré žalovaný v rozsudku uvádza, sú vykonštruované, cielene zmanipulované s úmyslom poškodiť ho, o spravodlivosti a rovnosti, nestrannom rozhodovaní nemôže byť ani reči. Sú to neodôvodnené odseky 1., 2., 3., 4., 5., 6., 9., 15., 16., nezdôvodnená protizákonná zmena sudcu - 18., ďalej zmanipulované odseky 19., 20., 22., 27., 30., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., jednoznačný výmysel a manipulácia odstavca 63., 70., absolútna nespravodlivosť a neodôvodnené odseky 72., 74. Uvedené odseky žalovaný nedokáže preukázateľne zdôvodniť, odôvodnenia sú jednoznačne zmanipulované, vymyslené, v rozpore so spravodlivým delením majetku a v nesúlade s doloženými dôkazmi. Krajský súd v Žiline na základe jeho odvolania rozsudok zrušil svojím uznesením 5Co/69/2018-943 z 31.05.2018. Uvedeným uznesením KS v Žiline je jednoznačne preukázané, že podľa mnohých indícií pravdepodobne zaujatý alebo inak zmanipulovaný sudca konal nespravodlivo, zaujato a v rozhodnutiach „pochybil“. Uvedeným spôsobom ho žalovaný poškodil najmä psychickou ujmu, ďalej spôsobil mu ďalšie náklady - poplatok na odvolanie vo výške 66,- eur, právne služby vo výške 500,- eur, prietrahmi v konaní v dĺžke min. dva roky mu znemožnil výhradne užívať jeho majetok po dobu min. dvoch rokov, čo mu spôsobilo nemajetkovú ujmu vo výške 5.000,- eur.

2.2. Podáva trestné oznámenie na žalovaného z dôvodu neoprávneného vydania doložky právoplatnosti na uznesenie 6C/152/2015 z 08.11.2018, proti ktorému v zákonnej lehote 19.11.2018 podal odvolanie na vyšší Krajský súd Žilina. Napriek podanému odvolaniu žalovaný neoprávnené vydal K.. X. V. zastúpenej advokátkou R.. Y. doložku právoplatnosti na časť rozsudku v rozpore s napísaným uznesením 6C/152/2015 z 08.11.2018. Dňa 09.12.2018 mu bolo doručené uznesenie 6C/152/2015-976 z 29.11.2018, kde mu OS LM oznamuje zaplatiť súdny poplatok za odvolanie voči uzneseniu 6C/152/2015 z 08.11.2018 vo výške 5,- eur. Je zjavné, že žalovaný týmto potvrdil prijatie odvolania, tým je preukázané, že žalovaný nemal právo vydať doložku právoplatnosti, konal v rozpore so zákonom a s vyhláseniami, ktoré sám žalovaný uviedol v uznesení 6C/152/2015 z 08.11.2018. Uvedeným nezákonným spôsobom, podľa všetkých indícií ovplyvnený žalovaný ho po krokoch žalobkyne vystavil neoprávnenému exekučnému konaniu 70Ek/1800/2018 z 02.04.2019. Priložil konečné vyúčtovanie exekúcie Exekútorského úradu Martin v zastúpení Y.. Y. L., dôkazy, dokumenty o úhradách exekúcie, ktoré musel za nezákonné vydanie doložky právoplatnosti žalovaným uhradiť. Vyrovnanie podielov uhradil vo výške 37.500,- eur 16.01.2019, a to napriek tomu, že na uznesenie, voči ktorému bolo podané právoplatné odvolanie, a teda uznesenie nemohlo byť právoplatné. Musel uhradiť trovy exekúcie vo výške 491,22 eura z 10.05.2019 a 9.565,67 eura zo dňa 06.06.2019, ktoré vymohol exekútor na základe exekučného konania, ktoré bolo uskutočnené na základe zmanipulovanej doložky právoplatnosti vydané žalovaným.

2.3. Všetko napriek tomu, že podľa doloženého výpisu z katastra sa stal vlastníkom nehnuteľnosti až 28.01.2019. Týmto nezákonným postupom ho žalovaný exekúciou pripravil o čiastku 10.056,89 eura. Že žalovaný nevie napísať jednoznačný zrozumiteľný rozsudok -uznesenie so zjavným vyjadrením k výrokom o právoplatnosti a k vykonateľnosti svedčí uznesenie 70Ek/1800/2018 z 02.04.2019, kde vo výroku 7. sudca R.. H. K., T. konštatuje, že ide o „zrejmu chybu v písaní uznesenia“ žalovaným. Je len pochopiteľné, že nemieni znášať následky za chyby žalovaného v uznesení 6C/152/2015 z 08.11.2018.

2.4. Podáva trestné oznámenie na žalovaného, ktorým bol na základe zmanipulovanej doložky právoplatnosti vydané žalovaným na uznesenie 6C/152/2015 z 08.11.2018, kde je povinný zaplatiť žalobkyňi X. V. za úroky z omeškania v sume 326,63 eura + náhradu trov konania. Proti tomuto nespravodlivému rozsudku 22C/1/2019 z 22.08.2019 jemu doručenému 23.09.2019 podáva odvolanie na krajský súd. V uvedenom rozsudku vo výroku 15. sudkyňa R.. Y. Y. opäť konštatuje, že „je očividné, že išlo o chybu v písaní“ uznesenia 6C/152/2015 zo dňa 08.11.2018. Je len pochopiteľné, že nemieni znášať následky za chyby v uznesení 6C/152/2015 z 08.11.2018 žalovaného ani v tomto rozsudku 22C/1/2019 z 22.08.2019. Záver: Požaduje všetky vyššie popísané skutočnosti a postupy žalovaného preskúmať prokuratúrou. Obzvlášť, aby dôkladne preskúmala rozsudok 6C/152/2015 z 05.10.2017 a tiež uznesenie 6C/152/2015 z 08.11.2018 vyhotovené žalovaným. Rozsudok vykazuje úplne zjavné znaky zaujatosti, nespravodlivosti, manipulácie s dôkazmi, nepodložené odôvodnenia, všetky indície poukazujú na neštandardné rozhodnutia, ktoré môžu súvisieť len so zaujatosťou a skorumpovanosťou žalovaného. Požaduje všetky chyby v rozhodovaní, v nepreukázaných odôvodneniach, ktoré ho poškodili, žalovanému zosobniť a vyvolať voči nemu trestnoprávne dôsledky. Práve nestrannosť sudcu

je zárukou riadneho výkonu základného práva jednotlivca na spravodlivú súdnu ochranu a spochybnenie nestrannosti sudcu má za následok povinnosť iného súdneho orgánu preveriť, či vyslovené pochybnosti sú spôsobilé chrániť jednotlivca v zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Je presvedčený po vyššie popísaných skúsenostiach, že žalovaný je ten, ktorému je cudzia nestrannosť, spravodlivosť, vykazuje výrazné chyby v písaní rozsudku, nezákonne vydáva doložky právoplatnosti, porušuje Ústavu, ktorá zaručuje nestrannosť a spravodlivosť v rozhodovaní. Sudca, ktorý v rozhodovaniach podľa všetkých indícií vykazuje znaky zmanipulovania, ignoruje dôkazy, obchádza paragrafy a nedodríava zásady a pravidlá pre spravodlivý proces, podľa neho takýto človek by nemal pôsobiť vo funkcii sudcu.

2.5, Požaduje, aby všetky finančné výdavky spojené so zmanipulovaným rozsudkom 6C/152/2015 z 05.10.2017 žalovaný nahradil, aby všetky finančné výdavky spojené s nezákonne vydanou doložkou právoplatnosti k uzneseniu 6C/152/2015 z 08.11.2018 žalovaný nahradil, aby súd zaviazal žalovaného v plnom rozsahu k náhrade škody v zmysle ZoZzŠ, aby jemu spôsobenú škodu uhradil žalovaný za pochybenia v rozhodovaní v plnom rozsahu tak, ako je uvedené pod bodom 1.

3. Na výzvu súdu danú uznesením z 20.01.2020 č. k. 5C/85/2019-66 žalobca podanú žalobu doplnil podaním z 03.03.2020, doručeným súdu 05.03.2020 tak, že:

3.1. požaduje zaviazat' žalovaného nahradiť mu spôsobenú škodu v plnom rozsahu, ktorej sa žalovaný v pozícii sudcu mal dopustiť za zmanipulované, nepodložené dôkazmi, zaujaté, nespravodlivé a podľa indícií skorumpované rozhodovanie v rozsudku 6C/152/2015 z 5. októbra 2017 o vysporiadaní BSM pozostávajúci z:

- poplatok na odvolanie vo výške 66,- eur,
- právne služby vo výške 500,- eur,
- prieťahy v konaní, ktoré mu znemožnili výhradne užívať jeho majetok po dobu min. dvoch rokov, čo mu spôsobilo finančnú ujmu vo výške min. 5.000,- eur,
- psychická ujma;

3.2. požaduje zaviazat' žalovaného nahradiť mu spôsobenú škodu v plnom rozsahu, ktorej sa žalovaný v pozícii sudcu mal dopustiť neoprávneným vydaním doložky právoplatnosti, napriek právoplatne podanému odvolaniu z 19.11.2018 na uznesenie 6C/152/2015 z 08.11.2018. Žalovaný vydal druhej strane doložku právoplatnosti nad rámec svojich právomocí, teda nezákonne, čím ho vystavil exekučnému konaniu a spôsobil mu škodu veľkého rozsahu pozostávajúcu z:

- poplatok za odvolanie na krajský súd vo výške 5,- eur,
- trovy exekúcie vo výške 491,22 eura z 10.05.2019 a 9.565,67 eura zo 06.06.2019,
- poštové ohľadom exekúcie poplatky min. 12,- eur,
- úroky z omeškania v sume 326,63 eura + náhrada trov konania. Požadovanej náhrady škody sa domáhal v zmysle ZoZzŠ. Požadoval, aby súdne poplatky za podanie žaloby súd stanovil až po pojednávaní, nakoľko je značne finančne poškodený zmanipulovanými rozhodnutiami žalovaného.

3.3. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že jeho prvotné podanie predstavuje žalobu. Zároveň vyslovil presvedčenie, že voči žalovanému za všetky jemu preukázané chyby v rozhodovaní, za nepodložené vykonštruované odôvodnenia pripomínajúce korupčné správanie, ktorými ho poškodil, je potrebné vyvodit' kárne opatrenia, resp. by malo byť voči nemu vznesené trestné oznámenie. Uvedené rozhodnutia žalovaného poskytnú na prešetrenie Súdnej rade SR.

4. Na ďalšiu výzvu súdu z 30.03.2020, v súvislosti s jeho žalobou naposledy na výzvu súdu upresnenej podaním z 03.03.2020, doručeným súdu 05.03.2020, z ktorého vyplýva, že sa voči žalovanému domáha náhrady spôsobenej škody, pokiaľ ide o uplatnenú psychickú ujmu a trovy konania, aby tieto nároky vyčíslil konkrétnou sumou, žalobca reagoval podaním zo 17.04.2020, doručeným súdu 22.04.2020 tak, že jemu spôsobenú škodu vo forme psychickej ujmy vyčíslil vo výške 500,- eur a že predbežné náklady spojené s konaním 22C/1/2019 vyčíslil na 200,- eur.

5. Žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu v písomnom vyjadrení zo 17.06.2020 k žalobe navrhol žalobu v znení jej doplnení zamietnuť v celom jej rozsahu s tým, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok predovšetkým poukazujúc na § 3 ods. 1 ZoZzŠ v znení účinnom od 01.01.2013 predovšetkým pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie v tomto konaní.

5.1. Pasívna vecná legitímácia v tomto spore svedčí výlučne štátu - Slovenskej republike, za ktorú podľa § 4 ods. 1 písm. a) ZoZzŠ koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Ak žalobca tvrdí, že mu žalovaný ako sudca svojím rozhodovaním a nesprávnym úradným postupom v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 6C/152/2015 údajne spôsobil škodu a nemajetkovú ujmu, mal žalovať Slovenskú republiku a nie jeho, pretože pri rozhodovaní a úradnom postupe žalovaného

v predmetnom konaní išlo o výkon súdництва, teda o výkon verejnej moci sudcom ako predstaviteľom súdnej moci, ktorý je v osobitnom vzťahu k štátu a výlučne štát je v takomto prípade zodpovedným subjektom. Už len preto je potrebné považovať podanú žalobu za zjavne bezdôvodnú. Súd má síce skúmať vecnú legitimitáciu vždy aj bez návrhu, aj ak ju žiadna zo strán sporu nenamietla (viď aj ods. 21 nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 12.12.2017 sp. zn. I. ÚS 407/2016), z opatrnosti však absenciu vecnej legitimitácie výslovne namieta. Absencia vecnej legitimitácie je prednostným dôvodom na zamietnutie žaloby. Ako dôkaz na preukázanie absencie pasívnej vecnej legitimitácie žiadal pripojiť spis Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „OS LM“) sp. zn. 6C/152/2015 (z neho žiadal vykonať ako dôkaz najmä rozsudok OS LM sp. zn. 6C/152/2015 z 05.10.2017, uznesenie OS LM sp. zn. 6C/152/2015 z 29.10.2018 a k nemu prislúchajúcu písomnú úpravu pre kanceláriu).

5.2. Okrem uvedeného prednostného dôvodu zamietnutia žaloby opatrnosti uviedol na svoju obranu aj nasledovné vyjadrenia. Odmietol tvrdenia žalobcu týkajúce sa rozsudku sp. zn. 6C/152/2015 z 05.10.2017 a jemu predchádzajúceho konania. Pri tomto rozhodnutí a v konaní, ktoré mu predchádzalo, žalovaný postupoval podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, nič nemanipuloval, konal a rozhodoval nezáujato, dokazovanie vykonával v súlade so zákonom, nedopustil sa žiadneho korupčného konania, ani žiadneho iného neprípustného konania, z ktorého ho žalobca všeobecným spôsobom obviňuje vo svojich písomných podaniach. Žalobca poukazuje na množstvo jeho údajných pochybení a vypočítava čísla odsekov odôvodnenia rozsudku zo dňa 05.10.2017, ktorých sa týkajú, avšak žalobcom predložené) zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Žiline z 31.05.2018 sp. zn. 5Co/69/2018 vytklo rozsudku zo dňa 05.10.2017 (ohľadne veci samej) v podstate len dve pochybenia (pre ktoré však bol zrušený celý rozsudok), a teda týmto nepotvrdilo tvrdenia žalobcu o množstve ďalších nezákonností, ktorých sa mal údajne dopustiť, a preto tieto tvrdenia žalobcu (o pochybeniach nad rámec obsahu zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu) odmieta a považuje ich za nepreukázané.

5.3. Súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody podľa § 6 ods. 1 poslednej vety ZoZzŠ je vždy viazaný rozhodnutím orgánu, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť a nemôže si urobiť vlastný úsudok o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia (a rozsahu tejto nezákonnosti). Ak teda iné pochybenia (ako uvedené dva) neboli odvolacím súdom konštatované, možno mať za to, že tvrdenia žalobcu o nich neboli vôbec preukázané. Z dôvodu viazanosti zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu preto ani on nemôže v tomto konaní polemizovať so závermi odvolacieho súdu.

5.4. Ako už vyplýva z vyjadrení žalobcu, rozsudok z 05.10.2017 nenadobudol právoplatnosť, a preto ani nebola splnená základná podmienka pre priznanie nároku žalobcu na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy podľa § 6 ods. 1 ZoZzŠ.

5.4.1. Žalobca tiež nijako nepreukázal vznik psychickej ujmy, ktorú mal utrpieť v dôsledku uvedeného rozsudku, za ktorú sa dožaduje peňažného zadosťučinenia vo výške 500,- eur, a nepreukázal ani príčinnú súvislosť uvedenej psychickej ujmy s týmto rozsudkom. Neprávoplatný rozsudok ani nemohol žalobcovi spôsobiť žiadnu psychickú ujmu, keďže po podaní odvolania z jeho strany mu muselo byť zrejmé, že tento rozsudok nemôže do rozhodnutia odvolacieho súdu vyvolať žiadne následky (a samozrejme ani potom, ako bol tento rozsudok zrušený).

5.4.2. Pokiaľ ide o škodu spočívajúcu v zaplatenom poplatku za podané odvolanie voči tomuto rozsudku vo výške 66,- eur a tiež v nákladoch za právne služby vo výške 500,- eur, teda trovy konania žalobcu v spore vedenom pod sp. zn. 6C/152/2015, chýba tu príčinná súvislosť tejto škody s rozsudkom zo dňa 05.10.2017, pretože jediným dôvodom, pre ktorý nemohli byť tieto trovy konania žalobcovi uhradené protistranou, bolo jeho rozhodnutie uzatvoriť zmier, ktorá skutočnosť v konečnom dôsledku viedla k záveru, že žiaden z účastníkov konania o vyporiadanie BSM nemá nárok na náhradu trov konania (viď aj žalobcom predložené uznesenie odvolacieho súdu z 27.03.2019 sp. zn. 7Co/31/2019, ktorý v danej veci rozhodol, že z dôvodu uzatvoreného zmieru nemá žiadna zo strán sporu nárok na náhradu trov konania.) Ak žalobca chcel, aby mu trovy konania uhradila protistrana, nemal potom súhlasiť so zmierním, ale mal trvať na svojej pôvodnej procesnej obrane a počkať si na rozsudok, kde mohol uspieť a mohol by mu byť ako plne úspešnej strane podľa § 255 ods. 1 CSP priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, čím by nedošlo k vzniku tejto podľa neho „škody“. Navyše, pokiaľ ide o náklady na právne služby vo výške 500,- eur, žalobca tieto trovy nijako nepreukázal (a vychádzajú zo záhlavia žalobcom predložených rozhodnutí) v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/152/2015 ani nebol zastúpený.

5.4.3. V súvislosti s údajným nesprávnym úradným postupom, ktorý mal podľa žalobcu spočívať v tom, že vyhlásením rozsudku z 05.10.2017, ktorý bol neskôr zrušený odvolacím súdom, došlo k zbytočnému predĺženiu konania minimálne o dva roky, čo mu znemožnilo užívať jeho majetok, umožnilo ničenie majetku druhou stranou a jeho chátranie a spôsobilo mu tak finančnú ujmu vo výške 5.000,- eur, poukázal na to, že už tvrdenie žalobcu o dĺžke tejto doby v trvaní „minimálne dva roky“ je nepravdivé, pretože

aj zo žalobcom predložených dôkazov vyplýva, že napadnutý rozsudok bol vyhlásený 05.10.2017, a už o rok (dňa 29.10.2018) bolo vyhlásené uznesenie o schválení zmiery vo veci samej. Navyše, podľa § 9 ods. 2 ZoZzŠ pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca však netvrdil, ani nepreukázal, že by došlo k takýmto právnym skutočnostiam pre namietané obdobie zbytočných prietahov odo dňa 05.10.2017 do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Súd rozhodujúci o nároku na náhradu škody podľa ZoZzŠ si pritom v prípade tohto osobitného druhu nesprávneho úradného postupu súdu nemôže sám urobiť záver o existencii zbytočných prietahov, ale musí vychádzať z právnych skutočností uvedených v § 9 ods. 2 ZoZzŠ. Z uvedeného tak vyplýva, že žalobca nepreukázal ani existenciu takéhoto nesprávneho úradného postupu. Rovnako nepreukázal existenciu finančnej ujmy v sume 5.000,- eur (pre ničenie majetku druhou stranou, nemožnosť užívania majetku a chátranie majetku) a ani príčinnú súvislosť tejto ujmy a namietaného nesprávneho úradného postupu.

5.5. Pokiaľ ide o nesprávny úradný postup, ktorý podľa žalobcu spočíval v tom, že žalovaný „neoprávnené vydal doložku právoplatnosti“ na výrok I. uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6C/152/2015 z 29.10.2018 (žalobca vo svojich podaniach opakovane nesprávne uvádza ako dátum jeho vyhlásenia deň 08.11.2018, hoci podľa žalobcom predloženého listinného dôkazu, tento uznesenia, je dátum jeho vyhlásenia deň 29.10.2018), pretože žalobca podal odvolanie voči výroku II. tohto uznesenia (o náhrade trov konania), čím mal žalovaný žalobcu vystaviť exekučnému konaniu vedenému na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 70Ek/1800/2018 a z neho vyplývajúcim nákladom (škode) pozostávajúcim z poplatku za odvolanie voči výroku II. uznesenia z 29.10.2018 sp. zn. 6C/152/2015 vo výške 5,- eur, trov exekúcie vo výške 491,22 eura a 9.565,67 eura, poštovných poplatkov v súvislosti s exekúciou vo výške 12,- eur, nákladov, ktoré boli predmetom konania vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 22C/1/2019 a ktoré mu vznikli v súvislosti s týmto konaním, t. j. úroky z omeškania vo výške 326,33 eura a náhrada trov uvedeného konania vo výške 200,- eur, uviedol, že zo (žalobcom predloženého) uznesenia o schválení zmiery zo dňa 29.10.2018 vyplýva, že žalobcu poučil, že proti výroku I. nie je prípustné odvolanie a voči výroku II. je odvolanie prípustné. Keďže (ako vyplýva zo žalobcom predloženého odvolania) žalobca podal odvolanie výslovne len voči výroku II., musel nadobudnúť (doručením uznesenia z 29.10.2018 žalobcovi a zástupcovi protistrany) výrok I. právoplatnosť. Voči výroku II. žalobca podal odvolanie (a neskôr bol tento výrok ešte viac zmenený odvolacím súdom v neprospech žalobcu), a preto tento výrok II. nikdy nenadobudol právoplatnosť. Právoplatnosť týchto dvoch výrokov bolo teda potrebné posudzovať oddelene. Žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za to, že žalobca sa mylne domnieval, že ak podal odvolanie voči výroku II. (o trovách konania), spôsobil tým aj odklad právoplatnosti výroku I. (vo veci samej.) Vznik tejto škody na strane žalobcu tak vôbec nie je v príčinnej súvislosti s úradným postupom žalovaného, ale výlučne v príčinnej súvislosti s právnym omylom žalobcu. Žalobca v tejto súvislosti opakovane poukazuje na písársku chybu vo výroku I. uznesenia z 29.10.2018 sp. zn. 6C/152/2015, kde v rámci určenia lehoty na plnenie vyrovnacieho podielu vo výške 37.500,- eur bolo nesprávne uvedené namiesto „v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia“, slovné spojenie „v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku“, avšak žalobca preceňuje význam tohto pochybenia a vytrháva z kontextu časť odôvodnenia uznesenia Okresného súdu v Banskej Bystrici (exekučného súdu) sp. zn. 70Ek/1800/2018 z 02.04.2019 poukazujúc na slovné spojenie „pisárska chyba“, nevedomujúc si podstatu posúdenia tejto písárskej chyby v uvedenom rozhodnutí. Písárska chyba v podstate znamená niečo ako „preklep“, a v tomto zmysle je aj táto písárska chyba v odôvodnení uznesenia exekučného súdu posudzovaná, teda ako drobná, nepodstatná chyba z nepozornosti, ktorej existencia však nebránila exekučnému súdu (pri použití logického výkladu a ustanovení CSP) vydať poverenie na vykonanie exekúcie, resp. neskôr aj zamietnuť sťažnosť žalobcu voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí návrhu žalobcu na zastavenie exekúcie. Exekučný súd pritom teoreticky mohol formalisticky iniciovať opravu tejto písárskej chyby na tunajšom súde formou opravného uznesenia (čo samozrejme mohli aj strany sporu vrátane žalobcu), ale neurobil tak, keďže túto chybu považoval za právne bezvýznamnú a toto uznesenie považoval za vykonateľné (ako to aj výslovne uvádza exekučný sudca v odseku 7 uznesenia zo dňa 02.04.2019 sp. zn. 70Ek/1800/2018). K tomu, ako hodnotila túto písársku chybu sudkyňa vo veci vedenej na OS LM pod sp. zn. 22C/1/2019, sa žalovaný nevie vyjadriť, pretože žalobca jej rozsudok nepripojil a keďže

žalovaný nebol strana sporu v konaní sp. zn. 22C/1/2019, nemôže do spisu nahliadať, a preto navrhol jeho vyžiadanie z OS LM. Predpokladá však, že bola vyhodnotená v obdobnom duchu ako v uznesení exekučného súdu. Vo všeobecnosti možno povedať, že bazírovanie na takejto písárskej chybe je možné považovať za prehnaný formalizmus, keď z obsahu uznesenia o schválení zmiernosti z 29.10.2018 je nepochybne možné dospieť k správne mu výkladu parížskej lehoty. Určenie lehoty na plnenie v trvaní 3 dní od právoplatnosti uznesenia, pritom ani vôbec nemuselo byť v jeho výroku uvedené, pretože platí priamo zo zákona. Nakoniec, keby aj takýto formalistický prístup bol správny, za škodu vzniknutú v dôsledku exekúcie by bol zodpovedný exekučný súd, ktorý mal preskúmať vykonateľnosť takéhoto exekučného titulu a iniciovať na tunajšom súde opravu predmetného uznesenia, resp. zamietnuť udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie žalovaného o schválení zmiernosti z 29.10.2018 preto nemohlo byť v bezprostrednej príčinnej súvislosti s vznikom takejto škody. A len priama, bezprostredná príčinná súvislosť nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu so škodou je predpokladom vzniku nároku na náhradu škody (viď aj nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 177/2008). V tejto súvislosti upozornil, že žalovaným je on ako fyzická osoba, nie Slovenská republika, preto prípadný záver, že je vlastne jedno, ktorý súd zapríčinil škodu, v tomto konaní (vedenom voči osobe žalovaného) vôbec neobstojí. Navrhol pripojiť ako dôkaz už uvedený spis OS LM sp. zn. 6C/152/2015, ďalej spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 70Ek/1800/2018 (osobitne najmä poverenie na vykonanie exekúcie a uznesenie sp. zn. 70Ek/1800/2018 z 02.04.2019) a spis OS LM sp. zn. 22C/1/2019 (osobitne najmä rozsudok sp. zn. 22C/1/2019 z 22.08.2019 a tiež prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu v danej veci, ak existuje).

6. Žalobca v následnej replike danej vyjadrením zo 17.07.2020, doručenom 21.07.2020, zotrval v plnom rozsahu na podanej žalobe. Vzniesol výhrady voči tvrdeniam žalovaného, že škodu a nemajetkovú ujmu spôsobenú zmanipulovaným a svojvoľným rozhodovaním žalovaného - sudcu OS LM si má uplatňovať a žalovať Slovenskú republiku. Práve žalovaný svojimi zaujatými a svojvoľnými rozhodnutiami v rozsudku sp. zn. 6C/152/2015 z 05.10.2017 postupoval v rozpore so zákonmi upravujúcimi rozhodovanie o rozdelení BSM. Dôkazom je uznesenie 5Co/69/2018-943 z 31.05.2018 senátu KS v Žiline, v ktorom senát v odôvodnení jednoznačne poukázal na nesprávny postup pri rozhodovaní o vypořádání BSM. Konštatovanie, že išlo „len o dve pochybenia“, je zľahčovaním faktu, že išlo v mnohom o nesprávne, svojvoľné, zaujaté a manipulatívne rozhodnutie žalovaného. O jeho zaujatosti a ovplyvnení protistranou svedčí tiež fakt, že v základnej veci, ako je správna adresa na doručovanie zásielok do jeho trvalého bydliska, ktorú stále rovnako uvádza v každej hlavičke písomností, uviedol adresu jeho mamy, ktorú mu nadiktovala druhá strana sporu. Rozsudok sp. zn. 6C/152/2015 nenadobudol právoplatnosť z dôvodu, lebo podal voči nemu odvolanie na preskúmanie postupov a rozhodnutí žalovaného. Je absolútne zrejmé, že zmanipulovaný a zaujatý rozsudok spôsobuje psychickú ujmu, napísanie odvolania po porade s advokátom, poslanie odvolania, úhrada poplatkov, všetko toto sú náklady, ktoré boli pre neho vynútené z dôvodu vystavenia zaujatého, svojvoľného a zmanipulovaného rozsudku žalovaným. Argument, že nebol zastúpený advokátom na pojednávaní neznamená, že právne služby advokátov nevyužíval. Prieťahy v konaní dáva za vinu práve žalovanému, pretože konanie prebral bez riadneho písomného zdôvodnenia nezákonným spôsobom od sudkyne R. Ž. na jar 2016, zmanipulovaný rozsudok vystavil 05.10.2017, zrušenie rozsudku KS bolo 31.05.2018 a až 29.10.2018 bolo vytyčené pojednávanie uzatvorené zmiernosťou. Konanie trvalo dva a pol roka bez toho, že by žalovaný niečo spravodlivo a zákonne rozhodol. 29.10.2018 na pojednávaní obe sporné strany uzavreli zmiernosť. Žalovaný pochybil v nasledujúcom konaní. V zmiernosti sa vo výroku V. uvádza „vyrovnanie podielov do 3 dní od právoplatnosti rozsudku“. Je zrejmé, že v zmysle uzavretej zmiernosti očakával doručenie rozsudku. Dňa 08.11.2018 mu bolo doručené uznesenie 6C/152/2015, 5615204731, s ktorým sa úplne nestotožňoval, preto voči nemu v zákonnej lehote 19.11.2018 podal odvolanie. V uznesení 6C/152/2015 vo výroku I. ohľadom vyrovnania podielov žalovaný uvádza „v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku“. Pritom žalovaný žiadny rozsudok nevystavil! Neobdržal od žalovaného žiadne rozhodnutie, ktoré by osvedčovalo právoplatnosť a vykonateľnosť výroku I. z uznesenia. Uvedené uznesenie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, pretože v zmysle súdneho poriadku bolo riadne a včas podané odvolanie. Žalovaný konal v rozpore so súdnym poriadkom, keď protizákonne vydal druhej strane doložku právoplatnosti na výrok I. uznesenia. Právoplatné rozhodnutie stanovil až KS v ZA vydaním uznesenia 7Co/31/2019-1003 z 27.03.2019, jemu doručenému 14.05.2019. Je zrejmé z uvedeného, že žalovaný vykazuje veľké nedostatky pri stanovovaní rozhodnutí, má veľké medzery v používaní základných pojmov ako rozsudok, uznesenie, výrok, rozhodnutie. Nedokáže jednoznačne a zrozumiteľne vystaviť spravodlivé rozhodnutie, bez pochybení v pojmoch, s ustanovením právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutí. Vydávanie zmanipulovaných rozsudkov a „zákerne, bez upovedomenia vydaných doložiek právoplatnosti“ na

uznesenie, na ktoré bolo podané odvolanie, svedčí o charaktere žalovaného, ktorý pri čítaní rozsudku 6C/152/2015 z 05.10.2017 „čumel do zeme“ a na potvrdenie svojich manipulácií a výmyslov si pre istotu prizval policajta. Má veľké výhrady voči posudzovaniu chýb spôsobených žalovaným. Nejde o preklepy a písárske chyby, ide o veľmi závažné nedostatky žalovaného pri rozhodovaní, porušovanie súdneho poriadku, porušenie zásady nestrannosti, nadŕžanie, zjavná nespravodlivosť svojvoľa v rozhodovaní, nedokáže vierohodne a preukázateľne zdôvodniť rozhodnutia, v ohýbaní práva. On na rozdiel od žalovaného, ktorý ho svojiskými zaujatými a chybovými rozhodnutiami neustále systematicky poškodzoval, sa žiadnych porušení zákona nedopustil. Po doručení oznámenia o začatej exekúcii voči nemu, upovedomil žalovaného výzvou aj sťažnosťou na nezákonné vystavenie doložky právoplatnosti na uznesenie, na ktoré bolo podané odvolanie, o zastavenie exekúcie. Upovedomil tiež exekučný súd. Žalovaný neurobil žiadne opravné uznesenie, Exekútorický súd neskúmal vykonateľnosť nezákonného exekučného titulu. Dôvodná bezprostredná príčinná súvislosť so všetkými exekučnými krokmi a súdnymi nárokmi z omeškania vyplýva z chybné skoncipovaného uznesenia 6C/152/2015, nezákonne vydané doložky právoplatnosti, vystavené žalovaným. Má za to, že uvedené nemajetkové škody, ktoré si v žalobe nárokuje, boli spôsobené výhradne žalovaným, ktorý zneužil svoje postavenie sudcu voči nemu, nezákonnými postupmi pri výkone súdnej moci. K petitu žaloby žiadal doplniť: požaduje náhradu škody, ktorá súvisí s nezákonnými rozhodnutiami žalovaného, jemu stanovenú v uznesení 22C/1/2019 z 15.06.2020, kde mu bolo uložené súdom nahradiť trovy konania vo výške 214,75 eura + 19,- eur. Uvedené uznesenie priložil aj s doloženými výpismi o ich úhrade ním. Požadoval, aby súd žalovanému prikázal náhradu úrokov za preukázané úhrady vo výške 5 % za rok od ich uhradenia až do rozhodnutia súdom. Nárokuje si úroky vo výške 5 % za rok za ním vyplatené úhrady od dátumu úhrady až do rozhodnutia: trovy exekúcie 491,22 eura uhradené 10.05.2019, trovy exekúcie 9.565,67 eura uhradené 06.06.2019, úhrada úrokov z omeškania 326,63 eura uhradené 05.05.2020, náhrada za trovy konania 214,75 eura uhradené 29.06.2020, súdny poplatok za odvolanie 19,- eur uhradený 29.06.2020, požaduje vrátenie súdneho poplatku vyrubeneho OS DK vo výške 999,50 eura uhradený 19.05.2020 aj s úrokmi vo výške 5 % za rok. K replike pripojil rozsudok 6C/152/2015 z 05.10.2017, obálku a doložky o autorizácii jemu určené, s adresami k jeho mame, výzvu na zastavenie nezákonnej exekúcie, sťažnosť na žalovaného, sťažnosť podanú na Exekučný súd Banská Bystrica, uznesenie 22C/1/2019 z 15.06.2020, bloček o úhrade 326,63 eura, bankové výpisy o úhrade 214,75 eura a 19,- eur uhradené 29.06.2020.

7. Žalovaný v duplike danej podaním z 20.08.2020, doručeným 20.08.2020, namieta správnosť záverov žalobcu, ktoré sú dôsledkom nepochopenia skutkového aj právneho stavu veci. Zotrvával na svojom predchádzajúcom vyjadrení, z ktorého za najzásadnejšiu považuje námietku absencie pasívnej vecnej legitímácie. K novým vyjadreniam žalobcu v replike uviedol, že odmieta žalobcovu právnu argumentáciu, že zrušenie prvoinštančného rozsudku z 05.10.2017 odvolacím súdom z dôvodu odlišného právneho názoru, ktorým je žalovaný (aj v tomto konaní) viazaný a nemôže s ním polemizovať a v rámci ktorého mu boli vo veci samej vytknuté len dve pochybenia, automaticky preukazuje, že žalovaný mal konať manipulujúco, zaujato, svojvoľne, či zákerne. Tieto žalobcom už niekoľko rokov opakované urážlivé tvrdenia nie sú podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi, a nevyplývajú ani zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu z 31.05.2018 a absolútne sa nezakladajú na pravde. Pri vypracovaní jeho vyjadrení k žalobe sa rozhodol vychádzať len z písomných podaní žalobcu (a ich príloh), pretože nepovažuje za vhodné (aj s prihliadnutím na žalovaného zásadnú námietku absencie pasívnej vecnej legitímácie), aby si ako zákonný sudca v právoplatne skončenej veci vedenej na OS LM pod sp. zn. 6C/152/2015 povoľoval sám sebe v pozícii strany v tomto spore nahliadnuť do uvedeného spisu (hoci aj len svojmu právnenému zástupcovi). Táto absurdná situácia bola vyvolaná osobitnými okolnosťami tohto prípadu, najmä okolnosťou, že žalobca trval na tom, že ho chce za jeho rozhodovania a postup v predmetnom konaní žalovať, napriek tomu, že nie je pasívne vecne legitímovaný, ako aj okolnosťou, že nebolo vyhovené žalovaného návrhu na jeho vylúčenie z konania 6C/152/2015 z dôvodu podania žaloby v tejto veci. Z uvedeného dôvodu tak nemohol predložiť žiadne dôkazy zo spisu OS LM sp. zn. 6C/152/2015. Ich predloženie však ani nebolo nutné, pretože väčšina z nich bola už aj tak konajúcemu súdu predložená žalobcom, a preto rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania tieto dôkazy takisto žalovaný navrhuje vykonať na podporu svojej procesnej obrany. Vzhľadom na uvedené, poznámka žalobcu, že má mať problém s predložením rozsudku z 05.10.2017 bola úplne zbytočná. Navyše, žalobca je ten, kto si uplatňuje nárok a je preto predovšetkým jeho povinnosťou predložiť takýto rozsudok ako dôkaz na podporu svojich tvrdení. K údajnému dôkazu o žalovaného zaujatosti, nestrannosti, manipulácii, ktorý žalobca videl v tom, že mu mali byť doručované písomnosti na adresu jeho matky, ktorú nemal odkiaľ súd poznať bez toho, aby mu to uviedla protistrana, uviedol, že z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že takto mu mali byť doručované (bližšie neurčené) uznesenie a rozsudok krajského súdu. Ak

by aj opomenul skutočnosť, že nerozumie, aký rozsudok odvolacieho súdu mohol byť žalobcovi v rámci konania sp. zn. 6C/152/2015 doručovaný, keďže (aj z dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že by v tom konaní došlo k vyhláseniu nejakého rozsudku zo strany krajského súdu), musí podotknúť, že agenda doručovania písomností po vyhlásení rozsudku (vrátane nariadovania doručovania rozhodnutí odvolacieho súdu) je vo všeobecnosti v žalovaného súdnom oddelení v pôsobnosti vyššieho súdneho úradníka, ktorý koná samostatne, v rozsahu jeho generálneho splnomocnenia zahrnutého do rozvrhu práce (v súlade so zákonom o súdnych úradníkoch) za súčinnosti ostatných administratívnych síl (asistentka, súdna tajomníčka a pod.) Keďže nepovažoval za vhodné dávať sám sebe povolenie nazerať do spisu, nezisťoval ako sa títo zamestnanci súdu mohli dopracovať k tejto adrese, či ju zistili z iných konaní, v ktorých žalobca vystupoval ako strana sporu, či vyplynula z nejakého listinného dôkazu predloženého žalobcom alebo protistranou, resp. či títo zamestnanci dospeli k tomuto údaju nejakým iným prípustným zisťovacím úkonom. Nepovažuje to však vôbec za podstatné (a aj preto to nezisťoval), pretože aj keby kontaktovali za týmto účelom protistranu (ako sa domnieva žalobca), teda za účelom oznámenia, kde sa môže zdržovať žalobca, ktorému nemôžu doručiť dôležitú písomnosť na jeho obvyklú adresu, domnieva sa, že by išlo o procesne prípustný postup (dokonca paradoxne v prospech žalobcu) a okolnosť, že by prípadne protistrana takúto informáciu poskytla by vôbec nedokazovala zaujatosť, zákernosť, či manipulatívnosť takto konajúcich zamestnancov. K tvrdeniam žalobcu, že rozsudok z 05.10.2017 mu spôsobil nemajetkovú ujmu napriek tomu, že ešte nebol právoplatný, pretože bol zmanipulovaný a zaujatý uviedol, že tieto všeobecné obvinenia žalobca nijako nepreukázal. Ak mal nejaké výdavky spojené s poskytnutými právnymi službami advokáta, mal ich aj preukázať. Takéto výdavky by pritom žalobca nemusel znášať, keby nesúhlasil, že uzatvorí zmier s protistranou, pretože odvolací súd dospel k záveru, že pri schválení zmiernu nemá žiadna zo strán sporu nárok na náhradu trov konania, a teda chýba tu aj bezprostredná príčinná súvislosť tejto škody s jeho rozhodovaním a postupom v konaní. K tvrdeniam o prieťahoch v konaní uviedol, že v replike došlo (oproti žalobe) k návrhu na zmenu (rozšírenie) žalobou uplatneného nároku, pretože kým v žalobe poukazoval žalobca len na prieťahy, ku ktorým malo dôjsť v období od vydania prvoinštančného rozsudku z 05.10.2017 do uznesenia o schválení zmiernu z 29.10.2018, v replike už poukazuje na prieťahy, ku ktorým malo dôjsť aj za skoršie obdobie (od jari 2016 do rozhodnutia o schválení zmiernu 29.10.2018.) Žalobca nehovorí pravdu, keď uvádza, že na jar 2016 mal žalovaný začať konať v predmetnej veci sp. zn. 6C/152/2015, pretože za sudcu bol vymenovaný až o takmer o rok neskôr v druhej polovici decembra 2016. Táto skutočnosť je aj verejne dostupná na internete. Dovtedy žalovaný ani v inej pracovnej pozícii nepôsobil na OS LM. Obzvlášť zarážajúci je tento výrok žalobcu o jari 2016 aj preto, že (ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku z 05.10.2017) žalobca sa ešte dňa 13.12.2016 osobne zúčastnil pojednávania v tejto veci, ktoré viedla predchádzajúca zákonná sudkyňa R.. Z údajnej doby prieťahov v trvaní dva a pol roka tak už len pre túto okolnosť možno odpočítať takmer celý rok. A vo vzťahu k obvineniam zo zbytočných prieťahov pre toto obdobie (od konca roka 2016 do 29.10.2018) žalovaný analogicky odkazuje na svoju argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k žalobe pre (vtedy) žalobcom namietané obdobie prieťahov. Rozhodnutie odvolacieho súdu z 27.03.2019 zmenilo žalobcom napadnutý výrok o náhrade trov konania (v jeho uznesení z 29.10.2018) ešte viac v neprospech žalobcu, keď namiesto priznaného nároku na náhradu trov konania krajský súd vyslovil, že žalobca nemá nárok na žiadne trovy konania. Táto skutočnosť rovnako spochybňuje obvinenia žalobcu o údajnom žalovaného zaujatom, zákernom a manipulujúcom rozhodovaní v jeho neprospech, keď ešte aj krajský súd, na ktorého závery sa žalobca opakovane odvoláva, rozhodol v tomto smere ešte viac v jeho neprospech. K námietke žalobcu, že nezákonným spôsobom prebral toto konanie od predchádzajúcej zákonnej sudkyne R., môže uviesť len toľko, že keď na konci roku XXXX nastúpil ako začínajúci sudca, bolo mu rozvrhom práce, ktorý predstavuje záväzný akt riadenia (rozhodnutie) predsedníčky súdu, na ktorého obsah nemá žiaden vplyv a ktorý musí rešpektovať, v súlade s obvyklou justičnou praxou (ktorú nespochybnil ani odvolací súd v uznesení zo dňa 31.05.2018), pridelených zhruba 120 starších spisov prerozdelených po iných sudcoch náhodným výberom (vrátane veci vedenej pod sp. zn. 6C/152/2015.) V jeho prípade neprichádzala do úvahy ani možnosť, aby v rámci prerokovania tohto dodatku rozvrhu práce k nemu mohol oficiálne vyjadriť svoj názor v rámci pléna sudcov plniaceho funkciu sudcovskej rady, pretože v tom čase ešte nebol sudcom OS LM. Uvedená skutočnosť od začiatku vyplývala z príslušného dodatku k rozvrhu práce (platného od 19.12.2016) zverejneného na verejne dostupnej internetovej stránke OS LM. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalobcu, že pri vyhlasovaní prvoinštančného rozsudku „čumel do zeme“, tak ak aj opomenie dehonestujúci charakter tohto vyjadrenia, musí povedať, že celkom nerozumie zmyslu a logike tohto argumentu. Pri vyhlasovaní rozsiahlejšej výrokovej časti rozsudku (ako každý sudca) číta vždy z pripravených písomných podkladov, preto pozerá do týchto podkladov a je logicky vylúčené, aby sa pritom pozeral kdekoľvek inde. Z dôkazov predložených žalobcom tiež

vôbec nevyplýva tvrdenie žalobcu, že by žalovaného (pred podaním žaloby) upozornil na existenciu (v žalobe) namietanej písárskej chyby nachádzajúcej sa v uznesení o schválení zmiernu z 29.10.2018 pri určení paričnej lehoty na plnenie sumy 37.500,- eur, ktorá spočívala v tom, že tam bol nesprávne uvedený výraz rozsudok namiesto slova uznesenie. Zo sťažnosti na neho zo 16.01.2019 vyplýva, že žalobca (v tom čase) namietal len skutočnosť, že v určení paričnej lehoty nebolo uvedené od právoplatnosti ktorého výroku rozhodnutia o schválení zmiernu mal plniť, a že sa preto spoliehal na to, že má plniť až od právoplatnosti celého rozhodnutia o schválení zmiernu (vrátane výroku II. o trovách konania voči ktorému podal odvolanie.) Z obsahu tejto sťažnosti tiež vyplýva, že (v uvedenom čase) mu písárska chyba (namietaná v žalobe) vôbec nevadila a že si (v tomto smere) správne vyložil obsah paričnej lehoty. Vyplýva to aj z predloženej žiadosti z 05.02.2019, ktorú adresoval exekučnému súdu. Až dodatočne, v rámci tejto žaloby mu odrazu začal vytýkať túto písársku chybu. Na záver uskutočnil žalobca ďalší návrh na zmenu (rozšírenie) žaloby, keď si uplatnil nárok na zaplatenie náhrady škody, ktorú mal utrieť v dôsledku konania vedeného pod sp. zn. 22C/1/2019 (spočívajúcu v trovách konania vo výške 214,75 eura + 19,- eur a úrokoch vo výške 5 % ročne v celkovej sume 326,63 eura, ktoré boli zrejme vychádzajúce zo žalobcom predloženého uznesenia predmetom konania sp. zn. 22C/1/2019 vo veci samej.) Žalobca však predovšetkým nijako nepreukázal bezprostrednú príčinnú súvislosť tejto majetkovej ujmy s jeho postupom, resp. rozhodovaním v konaní sp. zn. 6C/152/2015, preto nepovažuje tento nárok za dôvodný. Ako dôkazy na preukázanie vyššie uvedených tvrdení navrhol vykonať (aj) nasledovné žalobcom predložené listinné dôkazy - rozsudok OS LM sp. zn. 6C/152/2015 z 05.10.2017, uznesenie OS LM sp. zn. 6C/152/2015 z 29.10.2018, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/69/2018 z 31.05.2018, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/31/2019 z 27.03.2019, sťažnosť na žalovaného adresovanú OS LM zo 16.01.2019, žiadosť žalobcu adresovanú exekučnému súdu v Banskej Bystrici z 05.02.2019, výzvu žalobcu adresovanú OS LM z 10.01.2019 a uznesenie OS LM sp. zn. 22C/1/2019 z 15.06.2020 a tiež na internete verejne dostupnú zmenu rozvrhu práce OS LM zo dňa 19.12.2016. Vzhľadom na uvedené opätovne navrhol žalobu zamietnuť a uplatnil si voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto konania v plnom rozsahu.

8. Na predbežnom prejednaní sporu 30.11.2020, bezprostredne po ktorom so súhlasom oboch strán sporu bolo vykonané pojednávanie, žalobca uviedol, že aj on mal nárok na spravodlivého, nezávislého sudcu a rozhodnutie, ktoré je v súlade s právnymi predpismi, k čomu v konaní o vypořádanie BSM nedošlo. Zo strany žalovaného šlo o zneužitie právomoci verejného činiteľa. Tento nedodržiaval v konaní právne predpisy, neustále ho poškodzoval, nedokázal odôvodniť jednotlivé výroky svojho rozhodnutia, konal protiprávne, bol voči nemu zmanipulovaný. Žalovaný poza jeho chrbát záľudne vyznačil protistrane doložku právoplatnosti uznesenia o schválení zmiernu, pritom on do dnešného dňa túto doložku právoplatnosti vyznačenú nemá. Pochybenia, na ktoré poukázal, sú podľa neho všetky závažného charakteru, ktoré ho poškodzovali. Teraz si voči žalovanému uplatňuje náhradu škody a je možné, že podá na neho aj na polícii podnet na trestné stíhanie za zneužívanie právomoci verejného činiteľa. Túto vec by podľa neho mala súdiť NAKA. Žalovaný robil podsokka druhej strane a čo mu druhá strana nakázala, tak to urobil. K tomu poukázal aj na adresu, na ktorú mu žalovaný doručoval písomnosti v uvedenom konaní. V rozsudku dal žalovaný protistrane lehotu na vyplatenie 90 dní a jemu v tom zmierni uložil to vyplatiť prakticky hneď. To je len dôkaz o tom, aký je „sudca spravodlivý, nestranný a ako má ku každej strane rovnaký meter“. Okrem už ním predložených dôkazov, nenavrhol vykonať žiadne iné dôkazy, pretože všetko potrebné čo mal, už doložil. Žalovaného žaluje za jeho zaujatosť, za to, že spáchal trestný čin. Žalovaný nedokázal relevantne zdôvodniť a preukázať jednotlivé výroky svojho rozhodnutia. Sú indície, že bol niekým skorumpovaný a manipulovaný a ovplyvnený. Poukázal predovšetkým na to, že v rozsudku zdôvodnil prikázanie rodinného domu žalobkyni s odôvodnením, že on má kde bývať. To, čo tam v tejto súvislosti uviedol, je jeho výmysel. Uložil mu v rozsudku povinnosť splácať pôžičku zo ŠFRB s odôvodnením, lebo že to dovedy splácal. Pritom túto zmluvu uzatvárali obaja a rovnakým dielom by ju mali znášať. Žalobkyni dal lehotu na vyplatenie z rodinného domu 90 dní, čím jej podľa neho poskytol priestor, aby mohla dom predať a s ním nejakým spôsobom vypieť. Ďalším prešľapom bolo, že na uznesenie vydal doložku právoplatnosti napriek tomu, že vedel, že vo veci podal právoplatné odvolanie a vedel, že vo veci bude rozhodovať krajský súd. To ho vedie k tomu, že podľa neho žalovaný robil niekomu podsokka a niekoho počúval. Svedčí to aj z toho, že všetky písomnosti neposielal na jeho adresu L. XXX, ale na adresu jeho mamy, bez toho, že by ho on o niečo také požiadal. Chcel by vedieť, podľa akého zákona alebo paragrafu žalovaný postupoval. Rozšírenie žaloby, na ktorom trvá, súvisí s tým, že v priebehu času bol ešte dobeh určitých udalostí zapríčinených práve rozhodnutiami žalovaného. Podstatným z jeho pohľadu v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody je uznesenie OS LM z 29.10.2018 sp. zn. 6C/152/2015, na ktoré nadväzovali ďalšie

postupy. V tomto konaní ide o zakrývanie skutkov žalovaného. Neočakával, že v tomto spore uspeje. Postará sa o to, aby sa nezamietol tento prípad pod koberec a urobí veci potrebné preto, aby sa vyniesli na svetlo vecí, aby sa národ oboznámil s tým, aký je žalovaný. Najbližšie v tejto veci podá trestné oznámenie, sťažnosť na žalovaného na súdnu radu. Osloví aj generálnu prokuratúru s tým, že prečo sa nezaujímali o tento prípad napriek ním už predloženým dôkazom. Osloví aj Ministerstvo spravodlivosti SR, aby sa venovalo tomuto prípadu. Počká si na vyjadrenia týchto inštitúcií a potom s nimi oboznámi národ cez médiá.

9. Žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu na predbežnom prejednaní sporu a následnom pojednávaní sa v celom rozsahu pridržiaval svojich doterajších vyjadrení, predovšetkým poukázal na nedostatok vecnej legitímácie žalovaného, prečo žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Vo veci vyporiadania BSM konal v súlade so zákonom. Vo vzťahu k osobe žalobcu nemal žiadne výhrady, resp. negatívne emócie. Celý uplatnený nárok považuje za zjavne nedôvodný, a to pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Žalobcom navrhnutú zmenu žaloby čo do jej rozšírenia navrhol nepripustiť už len z dôvodu, že celá žaloba je z ním uvádzaných dôvodov nedôvodná.

10. Predmetom tohto sporu bol nárok žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil voči žalovanému v súvislosti s jeho výkonom funkcie sudcu a ktorú mal spôsobiť žalobcovi svojím postupom (rozhodovaním a úradným postupom) v konaní o vyporiadanie BSM vedenom na OS LM pod sp. zn. 6C/152/2015, v ktorom terajší žalobca vystupoval ako žalovaný. Túto ujmu žalobca v žalobe a v následných podaniach po výzve súdu zmienených pod bodmi 3. a 4. špecifikoval nasledovne: poplatok za odvolanie vo veci OS LM sp. zn. 6C/152/2015 - 66,- eur, za právne služby - 500,- eur, finančná ujma - min. 5.000,- eur za prieťahy v konaní sp. zn. 6C/152/2015, psychická ujma - 500,- eur, poplatok za odvolanie - 5,- eur vo veci OS LM sp. zn. 6C/152/2015, trovy exekúcie 491,22 eura z 10.05.2019 a 9.565,67 eura zo 06.06.2019, poštovné poplatky ohľadne exekúcie min. 12,- eur, úroky z omeškania v sume 326,63 eura, náhrada trov spojených s konaním OS LM sp. zn. 22C/1/2019 - 200,- eur. Z takto špecifikovaného nároku bol aj žalobcovi vyrubený súdny poplatok za podanú žalobu. Žalobca pritom výslovne a opakovane v rámci zdôvodnenia svojich nárokov uvádzal, že si uvedené nároky uplatňuje s poukazom na ZoZzŠ. S ohľadom na nosný dôvod zamietnutia žaloby, o ktorom boli strany sporu informované už v rámci predbežného právneho posúdenia veci (nedostatok pasívnej vecnej legitímácie označeného žalovaného) súd na pojednávaní 30.11.2020 nepripustil žalobcom v replike uvedenej pod bodom 6. obsiahnutú zmenu žaloby spočívajúcu v jej rozšírení titulom náhrady škody o ďalšie dielčie nároky špecifikované ako náhrada trov konania vo výške 214,75 eura plus 19,- eur, úroky za ním preukázané úhrady vo výške 5 % za rok od ich uhradenia, uplatnené z uplatnených trov exekúcie vo výške 491,22 eura uhradených 10.05.2019, z trov exekúcie 9.565,67 eura uhradených dňa 06.06.2019, úrokov z omeškania 326,63 eura uhradených 05.05.2020, náhrady trov konania 214,75 eura uhradených 29.06.2020, zo súdneho poplatku za odvolanie 19,- eur uhradeného 29.06.2020 a z vyrubeného súdneho poplatku vo výške 999,50 eura uhradeného 19.05.2020. Uvádzaný dôvod zamietnutia žaloby by totiž dopadal aj na tieto ďalšie „nároky“ a vo vzťahu k žalobcovi by pripustenie ním navrhovanej zmeny žaloby prakticky spôsobilo len zvýšenie nákladov žalobcu v súvislosti s týmto sporom.

11.1. Podľa § 1 písm. a) ZoZzŠ (zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších zmien), tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

11.2. Podľa § 2 ZoZzŠ, na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb (písm. a/), orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci (písm. b/).

11.3. Podľa § 3 ods. 1 ZoZzŠ, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím (písm. a/), nesprávnym úradným postupom (písm. d/).

11.4. Podľa § 4 ZoZzŠ upravujúceho, ktorý konkrétny orgán koná v mene štátu v spore o náhradu škody, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu (ods. 1 písm. a/ bod 1.).

11.5. Podľa § 17 ZoZzŠ, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak (ods. 1). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením

vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak (ods. 2). Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení (ods. 3). Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu (ods. 4).

11.6. Podľa § 18 ZoZzŠ, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu (ods. 1). Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom (ods. 2). Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom (ods. 3).

12. Z vyššie citovaných ustanovení ZoZzŠ vyplýva, že subjektom zodpovedným za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci, a tým aj súdmi, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím súdu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, je vždy štát (§ 3 ods. 1), za ktorý v takomto prípade v jeho mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (§ 4 ods. 1 písm. a/). Subjektom zodpovedným za takúto škodu vo vzťahu k poškodenému nie je osoba, ktorá sa priamo podieľala na nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe. Voči takejto osobe však má štát po tom, ako tento nahradil poškodenému škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, nárok na regresnú náhradu za podmienok a v rozsahu vyplývajúcom z § 22 ZoZzŠ.

13. Na to, aby sa niekto stal stranou v spore nie je potrebné, aby bol subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v spore ide, resp. z ktorého vyplývajú nároky uplatnené v spore. Žalobcom sa stáva ten, kto podá žalobu a žalovaným ten, voči komu žalobca žalobu podal (voči komu žaloba smeruje). Avšak úspešnosť žalobcu je odvislá od toho, či je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého si vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Práve pojem „vecná legitímácia“ označuje v občianskom práve procesnom stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana sporu je subjektom práva a druhá (opačná) strana sporu je subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom sporu. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Nedostatok vecnej legitímácie či už na strane žalobcu alebo ním označeného žalovaného, a samozrejme aj v prípade, ak tento nie je daný ani u jednej zo strán sporu, je dôvodom pre zamietnutie žaloby. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť subjektom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či takýmto subjektom objektívne je alebo nie je.

14. V danom prípade žalobca, ktorý sa cítil byť poškodeným rozhodovaním a postupom žalovaného ako zákonného sudcu v konaní vedenom na OS LM sp. zn. 6C/152/2015, v ktorom konaní terajší žalobca vystupoval ako žalovaný, za žalovaného v tomto spore, v ktorom si uplatnil nároky na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, tvrdiac, že tieto mali vzniknúť v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného ako sudcu v uvedenej veci, za žalovaného označil priamo konajúceho sudcu, hoci podľa hmotného práva subjektom hmotnoprávnej povinnosti - zodpovedným za škodu a nemajetkovú ujmu, ak by táto žalobcovi skutočne v nejakom rozsahu vznikla, je vždy štát. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie označeného žalovaného je potom dôvodom, pre ktorý súd túto žalobu musel v celom jej rozsahu zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či sú splnené ďalšie predpoklady pre vznik objektívnej zodpovednosti za jednotlivé žalobcom uplatnené dielčie nároky na jej náhradu (akými sú vznik škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a či vôbec k nejakému nezákonnému rozhodnutiu alebo nesprávnemu úradnému postupu skutočne došlo),

keďže chýba základný predpoklad, a to ich uplatnenie voči škodcovi - subjektu, ktorý podľa hmotného práva zodpovedá za vzniknutú škodu. ZoZzŠ pritom predpokladá pred samotným uplatnením nároku na náhradu škody a prípadne aj nemajetkovej ujmy ich predbežné prerokovanie na základe písomnej žiadosti poškodeného s náležitosťami uvedenými v § 16 ods. 1 ZoZzŠ na Ministerstve spravodlivosti SR (§ 15 ZoZzŠ), po podaní ktorej, za predpokladov a v rozsahu vyplývajúcom z § 16 ods. 4 ZoZzŠ si až následne môže uplatniť v neuspokojenom rozsahu nárok na ich náhradu.

15. Napriek uvedenému dôvodu zamietnutia žaloby, pre ktorý, ako už bolo uvedené, odpadá povinnosť súdu skúmať existenciu ďalších predpokladov pre vznik zodpovednosti za prípadne žalobcovi vzniknutú škodu a prípadne aj nemajetkovú ujmu, súd považuje za potrebné k jednotlivým žalobcom opisovaným konaniam žalovaného, v ktorých tento videl nesprávnosť v rozhodovaní a postupe žalovaného, častujúc tieto prívlastkami ako „zmanipulované, zálučné, vykonštruované, poškodzujúce, svojvoľné, nezákonné rozhodnutia žalovaného, ktoré vykazujú zreteľné známky zaujatosti voči jeho osobe“, atď., aspoň stručne uviesť, že ak žalobca napriek poučeniu obsiahnutom v uznesení OS LM z 29.10.2018 sp. zn. 6C/152/2015, podľa ktorého odvolanie voči výroku I. uznesenia nie je prípustné, následne podal odvolanie voči uvedenému uzneseniu čo do jeho výroku II., nemal žiadny rozumný dôvod domnievať sa, že ním podané odvolanie má spôsobiť odklad právoplatnosti a vykonateľnosti aj výroku I. uznesenia. S poukazom na § 238 ods. 2 CSP, ak proti uzneseniu nemožno podať odvolanie alebo sťažnosť, je uznesenie právoplatné doručením. Podľa § 238 ods. 3 veta prvá CSP, ak uznesenie ukladá povinnosť plniť, lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia a jej uplynutím je uznesenie vykonateľné. K tomu ešte súd uvádza, že ak má uznesenie viacero výrokov s rôznym režimom čo do možnosti podania odvolania voči niektorému z nich, každý z výrokov treba posudzovať ohľadne nadobudnutia jeho právoplatnosti a vykonateľnosti samostatne. Preto, ak aj žalobca podal odvolanie voči jednému z výrokov uvádzaného uznesenia, a to voči tomu, voči ktorému odvolanie bolo prípustné, tento jeho procesný úkon nevyvolal (a ani nemohol vyvolať) žiadne právne dôsledky vo vzťahu k výroku I. daného uznesenia, ktoré doručením stranám sporu nadobudlo právoplatnosť a uplynutím parížskej lehoty na plnenie plynúcej od jeho doručenia aj vykonateľnosť. Pochybenie súdu, ktorý pri vymedzenej lehote na plnenie uviedol vo výroku jej plynutie od doručenia „rozsudku“ namiesto „uznesenia“, má povahu klasickej zrejmej nesprávnosti, rovnajúcej sa písárskym chybám, odstrániteľnej opravným uznesením, ktorá však zásadne nemá vplyv na to, kedy dané uznesenie nadobudlo vykonateľnosť, aj keď k takejto oprave následne nedošlo a nepovažoval ju za nevyhnutnú ani exekučný súd pre účely posudzovania nadobudnutia vykonateľnosti daného výroku uznesenia ako exekučného titulu. Zmienaná chyba nespôsobuje nezákonnosť daného rozhodnutia a nie je ani dôsledkom nesprávneho úradného postupu. Nadväzane na to, ak si po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti výroku I. uvedeného uznesenia dala protistrana terajšieho žalobcu v uvedenom konaní vyznačiť doložku právoplatnosti a vykonateľnosti len vo vzťahu k danému výroku v čase, kedy tento už bol právoplatným a vykonateľným, a táto aj bola vyznačená, v žiadnom prípade to nemôže predstavovať nezákonný prípadne nesprávny postup zo strany súdu. V tejto súvislosti žalobcom vyvodzované závery (úsudky) vo vzťahu ku konaniu žalovaného (čo takéto konanie podľa mienky žalobcu má signalizovať, resp. preukazovať) majú skôr charakter konšpiračných teórií než úsudkov, ktoré by reálne odrážali realitu, z ktorých by bolo možné vyvodzovať patričnosť záverov - hodnotiacich úsudkov žalobcu vo vzťahu k osobe žalovaného. K možnosti súdu posudzovať v rámci tohto sporu žalobcom tvrdené priesťahy v konaní OS LM sp. zn. 6C/152/2015 súd poukazuje na argumentáciu žalovaného vo vyjadrení k žalobe a aj v duplike, s ktorou sa stotožňuje, keď žiadny orgán, resp. subjekt na to povolaný (§ 9 ods. 2 ZoZzŠ) doposiaľ nemal konštatovať existenciu takýchto priesťahov. Pritom konania o vyporiadanie BSM sa vo všeobecnosti so zreteľom na ich charakter (zisťovanie a posudzovanie často rozsiahleho a neraz aj komplikovaného skutkového stavu) vyznačujú zásadne dlhšou priemernou dĺžkou konania než predstavuje priemerná dĺžka všetkých civilných sporových konaní ako celku.

16. Súd vo veci aj nad potrebný rozsah vykonal dokazovanie listinami tvoriacimi obsah spisu, včítane listín zo spisu OS LM sp. zn. 22C/1/2019, ako aj pripojeným spisom OS LM sp. zn. 6C/152/2015. Ďalšie dokazovanie navrhované žalovaným (oboznámenie sa s exekučným spisom) so zreteľom na dôvod zamietnutia žaloby nepovažoval za potrebné.

17. S ohľadom na plný úspech žalovaného v tomto konaní súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP, postupujúc podľa § 255 CSP priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov tohto konania. O výške trov bude rozhodnuté s poukazom na § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.